

der burde have Udtryk i nye Love. Til disse Bemærkninger skal jeg endvidere sige, at jeg ikke, naar jeg har brugt Udtrykket „Normalbudget“, paa nogen Maade har tænkt paa de Udgifter, som Tilveiebringelsen af faste Støttepunkter for vort Forsvar kan kræve. Det forekommer mig, at, dersom ellers Noget maa holdes udenfor Normalbudgettet, dersom Noget maa kaldes extraordinære Udgifter for en Stat, maa det være disse, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det, som ligger nærmest for, naar man vil gjøre sig rede for, paa hvilken Maade disse Udgifter skulle afholdes, først er at undersøge, om ikke de opsparede Midler kunde finde en passende Anvendelse dertil, og dersom saadanne ikke ere tilstede, eller der kræves anden Anvendelse for dem, derefter at undersøge, om det ikke var passende at lægge en Del af Byrden ogsaa paa den kommende Slægt, istedetfor at udrede dem alene i Dieblisset gennem Skattebyrden. Jeg er altsaa ganske bestemt af den Mening, at, naar man vil gjøre sig rede for, hvad Statens virkelige Behov er, saa maa man ganske se bort fra de Millioner, som Tilveiebringelsen af faste Støttepunkter for vort Forsvar vil kræve. Jeg haaber, at jeg i alt Væsentligt er i Overensstemmelse med den ærede Forespørger i de Bemærkninger, jeg her har fremsat. Jeg er saaheldig ogsaa at kunne udtale, at jeg er i Overensstemmelse med et andet æret Medlem her i salen, nemlig det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgtreds (Suel), ialtsald paa et enkelt Punkt. Jeg er idetmindste fuldstændig enig med det ærede Medlem deri, at Gjensidighed med Hensyn til Skibsafgiften, forsaavidt den ikke allerede er tilstede, nødvendig maa søges bragt tilveie mellem Danmark og de Lande, hvormed det staa i Handelsforbindelse. Derimod er jeg selvfølgelig ikke saa heldig nu at kunne udtale mig mere i Overensstemmelse med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, end jeg gjorde, da jeg første Gang havde Ordet, og jeg ser ikke heller, at de Bemærkninger, som det ærede Medlem nu fremkom med, paa nogen Maade kunde tilveiebringe en saadan større Overensstemmelse. Jeg udtalte før, at jeg ikke kunde anse det, som den ærede Ordfører havde villet gjøre gjældende, for et nyt Moment, nemlig en Udtalelse fra den danske Handelsstand, som den ærede Ordfører selv erkjendte ikke forelaa endnu. Andet og Mere sagde jeg ikke, og det tror jeg, at jeg fuldt kan staa ved. Hvad der har været udtalt paa indledende og forberedende Møder, kan jeg i Virkeligheden ikke erkjende for at være udtalt af den danske Handelsstand. Men selv om jeg vilde lægge nok saa stor Vægt paa de Udtalelser, der have fundet Sted, af Hensyn til det Kjendskab til Forholdene og den betydelige Stilling, som de Mænd have, der have udtalt sig, paastaar jeg, at, dersom den Gjengivelse af Udtalelserne,

som den ærede Ordfører fremkom med — nemlig, at Onsterne gif ikke blot ud paa en Ophævelse af Skibsafgiften, men de gif ud paa en Ophævelse af Skibsafgiften eller en Forandring i den i Forbindelse med en gennemgaaende Revision af vor Lovblov — i Virkeligheden var Hovedindtrykket af Mødet, da vare Udtalelserne der langt mere i Overensstemmelse med, hvad jeg stadig har gjort gjældende her i Salen, naar disse Sager have været for, end med den ærede Ordfører og de ærede Forslagsstillere, som ensigtigt kræve Skibsafgiften hævet uden at tage Hensyn til den øvrige Revision af de indirekte Skatter og navnlig af Lovbloven. Da det samme Spørgsmaal, vi nu behandle, var til Forhandling i forrige Samling, nærede man jo fra mange Sider store Forventninger om den Fordel, som den danske Handel og Skibsart kunde drage af den mindre livlige direkte Forbindelse mellem Rusland og Lybskland, der kunde ventes i Fremtiden i Sammenligning med, hvad der hidtil havde sundet Sted. Jeg delte ikke disse Forventninger. Jeg tror, at det noksom frengit af mine Udtalelser her, at jeg betragtede disse Forventninger som mi best talt i overordentlig Grad overdrevne, for ikke at sige som en ren Kimære. Det Ord brugte jeg ikke, men jeg tror ikke, at man vil kunne tage feil af min Betragtning af Sagen, at ialtsald Forventningerne vare i overordentlig Grad overdrevne. Men selv om jeg skulde have taget feil deri, selv om man i Virkeligheden skulde kunne vente, at den russiske Transit, efter at Lybskland havde vanskeliggjort Færdslen over Grændsen til Lybskland, i en væsentlig Grad skulde have taget Veien forbi eller gennem Kjøbenhavn, ser jeg ikke ret, hvoreledes Ruslands Ufspærring mod Lybskland gennem en Forhjielse af den russiske Lov skulde kunne frembringe en lignende Virkning. Thi mig bekjendt er der dog ikke nogen tybsk Transit gennem Rusland, som der kan være Tale om, at vi kunne bemægtige os. Altsaa Parallelen forekommer mig i ethvert Tilfælde ikke at være tilstede mellem de forventede Virkninger af den tybske Grændespærring og den russiske Vanskeliggjørelse for de tybske Varer, der indføres i Rusland. Forsaavidt som det ærede Medlem eller de ærede Forslagsstillere have ment, at Virkningen deraf nærmest vilde blive den, at Rusland andetsteds fra vilde forsyne sig med de Varer, som man hidtil havde henter fra Lybskland, og at denne Forretning og Forsyning for Fremtiden skulde tilkomme os, saa tror jeg, at man gjør sig skyldig i en stor Illusion. Jeg tror ikke, at vi i nogen væsentlig Grad vilde kunne erstatte de tybske Varers Forsynden paa det russiske Marked, selv om de tybske Varer virkelig forsvandt; det Sandsynlige er imidlertid, at de blive der, men at de blive dyrere. Selv om de imidlertid virkelig forsvandt fra det russiske Marked, er det i allerhøjeste Grad usandsynligt, at vi